

ERVARINGSDESKUNDIGEN BETREKKEN BIJ BELEID: KOST EEN BEETJE, SCHEELT EEN BERG

Posted on 3 december 2020 by Marije

Category: [VN-verdrag](#)

Tag: [Ervaringsdeskundig](#)

“Wij moesten alles via de media vernemen”

Het College, dat toezichthouder is op het VN-verdrag handicap, constateert dat het nog vaak schort aan de randvoorwaarden voor de inzet van ervaringsdeskundigheid. Zeker op lokaal niveau is er al jaren sprake van een afname van georganiseerde ervaringsdeskundigheid. Hilda Snippe van de Werkgroep Toegankelijkheid Gemeente Leeuwarden herkent dat, bijvoorbeeld wanneer het gaat over de Wmo 2021: “de Adviesraad Sociaal Domein is wel betrokken geweest en zorgprofessionals, maar ervaringsdeskundigen zelf niet. Wij moesten alles via de media vernemen. De mensen om wie het gaat zijn nu enorm onthand, omdat ze niet weten welke hulp ze gaan krijgen van wie.”

Ervaringsdeskundigen de tijd geven die zij nodig hebben

Ervaringsdeskundigen moeten ook wanneer zij betrokken worden, in staat gesteld worden zo goed mogelijk een bijdrage te leveren. Ellis Jongeruis, directeur van de LFB zegt hierover: “als een ervaringsdeskundige te laat betrokken wordt, bestaat er een grote kans dat deze niet goed een mening kan vormen en geven. Zo denk ik dan achteraf wel eens: als ik meer tijd had gehad dan had ik dit ook nog kunnen zeggen of anderen ervaringsdeskundigen kunnen vragen om mee te denken om zo een breder draagvlak te krijgen.”

Ondersteuning van lokale belangenbehartigers is nodig

Rijk en gemeenten worden door het College opgeroepen om gehandicaptenorganisaties structureel te ondersteunen met financiële middelen en kennisontwikkeling. Dick Cochius van het Arnhems Platform Chronisch zieken en Gehandicapten herkent dat. Het gaat er volgens hem niet alleen om dat je betrokken wordt: “het gaat ook over wat ze met die input doen. Daarvoor hebben wij goede ondersteuning nodig vanuit landelijke belangenbehartigersorganisaties, om lokaal goed te kunnen lobbyen. Zeker als het gaat over de implementatie VN-verdrag handicap in Wmo-beleid.”

VN-verdrag Handicap gaat uit van het sociale model

Tenslotte benadrukt het College het belang om niet vanuit medisch maar vanuit sociaal model te handelen: “het VN-verdrag handicap gaat niet uit van een medisch model waarin de beperking van mensen centraal staat, maar van een sociaal model dat gericht is op het wegnemen van obstakels in de samenleving die mensen met een beperking verhinderen om daadwerkelijk aan de samenleving deel te nemen.” Niets over ons, zonder ons – zowel landelijk als op lokaal niveau.

[Lees het hele rapport van het College voor de Rechten van de Mens](#)

